

Zbigniew Bagniewski

Pobiel, pow. Góra Śląska. Stanowisko 9

Informator Archeologiczny : badania 3, 22-23

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

fragmentem pracowni krzemieniarskiej środkowopaleolitycznej -
rdzenie krąskowe, narsędsi brak;

- lessy sgliniiony, prawdopodobnie dolna część poziomu glebo-
wego B;

- seria lessów przemieszanych, spiaszczonych i sallowych;
- stare twiry fluwioglacjalne, na ich powierzchni fragment
zespołu środkowopaleolitycznego: kilka odłupków, rdzeni brak, je-
dno narsędsie /sgrzebło typu dójtê z obustronnym retusem/ -
wszystkie wyroby spatynowane i ogładzone na skutek transportu
wodnego;

- nierówna powierzchnia skały jurajskiej, skrasowiałej w
oszczędnościach zakrytej twirami, w oszczędnościach wyższych, odkrytych -
zniszczona mrozowo, w szczelinach resztki starych pokryw lesso-
wych.

Ze względu na bogactwo materiałów krzemiennych i znaczenie
odkryte dla geochronologii ostatniego śladowania, oba stanowis-
ka nadal będą badane.

POBIEL, pow. Góra Śląska
Stanowisko 9

Katedra Archeologii
Uniwersytetu Wrocławskiego

Badania prowadził mgr Zbigniew Bagniewski
przy współpracy studentów archeologii Pol-
ski Uniwersytetu Wrocławskiego. Finansował
Uniwersytet Wrocławski. Pierwszy sezon ba-
dań. Stanowisko piaskowe z okresu mesolitu.

Stanowisko położone jest ok. 1200 m na południe od wsi, na
silnie swydmionym taracie nadsalewowej rzeki Orli, dopływu Bary-

ozy. Wykop I/69,0 powierzchni 129 m², założony został na kulminacji zwydmionego tarasu.

W miejscu wykopu, i jak się wydaje w pozostałych częściach stanowiska, stratygrafia warstw przypowierzchnowych jest silnie zakłócona mechaniczną działalnością człowieka /orka pod sadzenie lasu, wybieranie piasku itp./.

Ogółem wykop 1969 dostarczył 5 200 wyrobów. Materiał nie miał układu krzemieniowego, był rozproszony. Jedyne, nieco większe zagęszczenie uznać można za silnie zmieszoną i rozwleczoną krzemienię.

W wydobytym zespole wyróżniono 106 rdzeni, 236 narzędzi oraz 17 rylców. Z narzędzi najliczniej reprezentowane są zbrojniki, wśród których dominują trójki /27 szt./, dalej tylosaki Stawinoga /18 szt./ oraz półtylosaki Kominica i inne /15 szt./. Z innych narzędzi w większych seriach wystąpiły: drapacze /25 szt./, skrobacze wielorakie /24 szt./ oraz rylce /14 szt./. Całość materiału wykonana jest wyłącznie z surowca miejscowego, pochodzenia bałtyckiego.

Wyeksplorowany inwentarz wydaje się być czystym kulturowo i reprezentuje schyłkową fazę przemysłu komornickiego.

Przewiduje się kontynuację badań.

SŁABOSZEWO, pow. Mogilno

patrz wczesne średniowiecze

SMOLNO WIELKIE, pow. Sulechów

Zakład Archeologii Wielkopolski
i Pomorza IHKM w Poznaniu

Badania prowadzi dr Michał Kobusiewicz